

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

Lucrator planè, inquit, vitam, si neglectis
 cretisque olidis hisce membris non sacrificauero.
 Nihil verò nec fustes, nec vngulæ, nec ignes tui vllū
 dolorem adferunt, quia in me manet gratia Christi.
 Tunc Proconsul lata sententia lapidibus eum obru-
 tum tradidit. Raptus est confestim à ministris
 diaboli athleta Christi, gratias sine fine Deo agens
 quod eum tanta gloria dignum faceret, & trium-
 phum de diabolo, cui nulla in terris potestas com-
 parari potest, adeo gloriosum concederet. Perdu-
 citur extra muros martyr, lapidibus cæsus be-
 ratam animam Christo tradidit: cui est honor &
 gloria in secula seculorum. Amen.

M A I V S.
RES GESTAE ET MAR-
TYRIVM S. APOSTOLI
PHILIPPI.

Ex his quae sunt apud Metaphrasten.

PHILIPPVS Christi Iesu Apostolus, i. Maij.
 Bethsaida ciuitate oriundus à parenti-
 bus optime institutus atque imbutus,
 postquã Mosaicę legis cognitione haud
 mediocriter animum erudisset, in Galilæam se re-
 cepit, quò altioribus adhuc disciplinis mentem ex-
 erceret, atque ad perfectissimam cælestium rerum
 cognitionem, quarum desiderio vehementer flagra-
 bat, tandem aliquandò perueniret. Ibi verò cum
 Christus Dominus diuini verbi semina tunc sper-
 dere, & hunc aeternæ salutis amore flagrantem cer-
 pisset eum se sequi iussit. Qui protinus diuino splen-
 dore mirifice illustratus verę salutis authore agno-
 uit.

Philippus
 vocatur à
 Christo.

A a s uir,

Philippus a-
lios ad Chri-
stū adducit.

uit, cuius aduentum in terris Prophetarum om-
nium vocibus promissum iam antè legerat, cum
secutus est. Itaque Christo tota mente & corpore
adhærens, tanta ex eius consuetudine ac stupore
rerum factis admiratione cum eximia voluptate
coniuncta affectus est, ut alios similiter primæ
amicos & familiares vehementer alliceret. In-
quos Nathanaelem virum mira simplicitate
tutum & omnis doli ac fraudis ignarum ad Christi
adduxit. Quo adducto Philippus in considera-
tione bonitatis Christi exultans: Magister, inquit,
verè Rex es Israelis. Christus autem ea hominum
etate ac fide delectatus diuinorum arcanorum
sciam eum futurum esse pronūciauit verbis que
rissimis se vnicum patris filium ad humanam
salutem in terras missum ostendit.

Ab illo ergo tēpore Philippus indiuiduus
Christi discipulus factus quotidiana Christi mira
spectabat, animumque ad cælestium rerum
rem ardentius excitabat: & alios praua opinio-
ne imbutos mirabili charitatis studio veritatem
illustrare conabatur. Hinc quidam ex ijs, qui
gentilium religione miserè consistabant,
Hierosolymam summam Iudæorum felicitatem
contemplaturi venissent, fama rerum admiranda
rum quas Christus gerebat prouocati, ad Philip-
pum accesserunt, seseque visendi Christum vehemen-
ter cupidos dixerunt. Philippus autem salutem
gentis avidus re cum Andrea prius cōmunica-
uit, su eos presentauit: qui prorsus de immutabili
sionis suę ignominia & gloria eis differens
tis verbis ostendit, similitudine ex grano in
missio sumpta, se crucis & mortis supplicio
bus sempiternam salutem & gloriam allaturum

Postquam verò mundi totius salute egregiè con-
 fusa victor Christus Iesus glorioso triumpho ce-
 lèstis conscendit: protinus Apostoli in opus sedulo
 incumbentes omnes mundi partes euangelij face-
 llandas susceperunt. Cumque alij Orientales, a-
 li Occidentales sortirentur, admirabili huic Apo-
 stolo Asia obtigisse fertur. Quam quidem tanta vir-
 tute peragrauit, vt innumerabilem hominum mul-
 tudinem euangelio genuerit, ac salutaribus aquis
 eternas regni cęlestis confortes fecerit. Et quidem
 eam mentes in scelere penitus obduratas nulla ver-
 borum virtute emollire posset, facta admirada ad-
 hebuit, prorsus vt omnia morborum genera solo
 verbo vel sacrę manũ suę contactu fugaret, demo-
 nes, ex obsessis corporibus, non sine ingenti astan-
 tum stupore expelleret. His rebus fidei pietatis-
 que fundamenta egregiè collocabat: & aduersari-
 os timore & inuidia inflãmatos confundebat: adeo
 vt inuicti diuinę virtutis testimonium Philippo
 parere cogerentur.
 Huic Apostolus demolitis dæmonum aris sacra
 Christo altaria erexit & viros eo munere dignos
 constituit, qui sacra ibidem mysteria peragerent.
 Cuius maior indices credentium numerus fiebat,
 cuiusque quilibet suum Christo nomẽ dare ar-
 debat cum Philippus cęlesti pro meritis gloria com-
 munitus ex hac vita à Dño vocabatur. Est ciuitas in
 Syria rerum omniũ opulentia & ædium magni-
 ficentia insignis Hierapolis dicta: quã Apostolus vt **Hierapolim**
 simulacris deditã & nefaria supersticio petiit.
 quã quædam viperę cuidã prodigiosa diuinum cultũ tri-
 butã, miserimè confictatã, protinũs diuino spi-
 ritu concitatus gressus eò direxit, vnoq; Christi no-
 mine sed enter inuocato eam interneccione deleuit.
 Deinde

Philippus
 in Asiam
 mittitur.

Deinde aduocata concione luculenter admodum
vnius & sempiterni Dei omnipotentia eius
& Christi in terris aduentum meridiana luce
us exposuit: omnesque in communi hortatus
relictis demonum præstigijs eum agnoscerent
pro salute omnium preciosum sanguinem
minimè dabitasset & acerbissimis suppliciorum
re susceptis nos à sempiternis cruciatibus
bus nostris debitis eripere voluisset.

**Apostolus
capitur &
dire cruci-
atur.**

Hæc aliaque nõ sine fructu Apostolum
tem quidam diaboli inuidia concitati nefas
ripiunt, vinculisque injectis in carcerem
Indè verò maiori furore agitati flagris verbera-
que eum concidunt ac postremò è talis fustigii
ctum in sublime suspendunt. Eodem tempore

**S. Bartholo-
meus socius
periculorũ
Philippi.**

tholomeus eiusdem periculi cum Philippo
Hierapoli versabatur, qui cum gentem
moniorum cultui dedita ad veritatis agnitionem
instatius adducere conaretur crucis supplicio
iudicatus est. Porrò Mariamna insignis

**Mariamna
soror Phi-
lippi.**

virgo Philippi soror cum fratri immanes
patientiam adesset incredibili dolore commota
quòd nullas pro volũtate supplicias ei ferretur
Interim verò dum hæc fierent, terra subito
agitata ingentem omnibus formidinem

**Terræmotus
horribills.**

horrendo quodam hiatu præsentem omnium
tem extremumque excidium minitabatur.
periculi magnitudine percussi cum ipsa
illati Philippo supplicij penas exposcere
tur, eum circumfilitentes Saluatoris nomina
bant & supplicibus animis scelerum remissionem
am postulabant. Ijs hoc modo suppliciorum
preces vota que non sine multis lachrymis
bentibus optata protinus tranquillitas restituitur.

imminentibus periculis liberati vincetos adhuc
Christi discipulos a vinculis eripere magno studio
concederunt.

Et quidem Bartholomeo soluto, Philippus ne
considerata diu martyrij gloria fraudaretur, con-
tuo riu represit, ac toto die in supplicijs istis con-
tinuus Christum illis instanter predicavit & sup-
plices etiam ad Deum preces adhibuit vt gentem
tenuis errorum tenebris adhuc occacatam clarif-
icam nominis sui cognitione illustrare dignaretur.

Fertur Ebionitanoru sectam, qui Dei filium ve-
tam hominis naturam ex Maria Virgine sumpsisse
negabant huius Apostoli virtute ac predicacione
Hierapolis euersam & sublatam fuisse, qui ea pro-
pugnandia & scelere concitati Apostolum in cru-
entatum lapidibus obruerunt: eoque sine deside-
ratissimam martyrij palmam contulerunt.

Apostolus
Philippus
in cruce sus-
pensus lapi-
dibus obru-
itur.

RES GESTAE S. IACOBI APOSTOLI
fratris Domini. ex ijs que sunt apud Metaphrast.

Nihil sane est viro bono & virtutis amanti a-
que iucundum atque viri iusti memoria. Ea
enim praeterquam quod animos ad inesti-
mabilem quandam laetitiae magnitudinem excitat
etiam vtilitatem adfert, quantam res alia
viri potest nulla: Aemula namque virtus ad
proptere & fortiter gerendas stimulos addit, nec
animu cupiditate laudis incensum otio vel
proptere languescere. Agedum igitur nos quoq; ma-
gnum illum Iacobum in medium adducentes qui
quodam virtute Iusti nomen affecutus est,
vitiis ex rebus illius vtilitatem cum no me-
lari voluptate coniunctam capiamus.

a. Maij;

Patria & pa-
trem, rētes Iacobi.

trem, matrem verò Mariam (quę in sanctis Scrip-
 tis Maria Iacobi, interdum Ioseph mater, interdum
 etiam Maria Cleophaę scilicet filia dicitur) habuit.
 Hic quidem propter insignem virtutem & integritatem
 & eximium iustitię splendorem mirifice re-
 lucebat. Iustus appellatus est. Erat enim
 cum externo tum interno mentis habitu ad-
 mnam modestiam lenitatem ac sanctitatem
 que compositus vt cuncti ex eius aspectu
 quoddam cordis gaudium haurirent. Om-
 nis poris membra certatim virtuti studebant.
 ad cęli sydera cum pietate erecti admiranda
 opera sine fine contemplantur. Aures di-
 uinis & secretis eius inspirationibus semper
 Os perpetuum quoddam diuinę legis prom-
 ptum mirificam quandam consolationem affe-
 ructabat. Manus à benèfaciendi studio ce-
 nunquam. Venter non modò vitę huius deli-
 spuēbat, sed tanta se inedia affligebat vt aqua-
 tum suauissimum, panem verò siccum delicia
 existimaret. Vini vsus planè ei incognitus fuit.
 nua eius ex assidua precatone ita obdura-
 pellis cameli instar callem obduxerit. Vestibus
 insuper sua asperitate fractam longis telum-
 nem acrius atterebant. Vestibus lineis non
 sacra peragenda vtebatur. Nullum ei nocendi
 discrimen fuit, prorsus vt pari alacritate
 semper operi incumberet ac perpetua quadam
 turis exercitatione omnium sibi animos tracta-
 li amoris vinculo deuinciret. Tanta namque
 viri illius sanctissimi apud omnes opinio
 ij, qui à Christiana religionis sacris abbor-
 constanter assererent, non aliam ciuitati He-
 lymitanę excidij causam ascribendam, quã
 hunc

hunc Iustum & maxima sanctitatis laude
 rentem per summum scelus morte affecissent.
 Sed quomodo alias eius virtutes pro dignitate
 explicare poterimus? Postquam peractis nostræ
 redemptionis mysterijs Christus cęlos conscendit
 & Apostoli in varias orbis terrarum partes ad
 omnium salutem ritę constituendam dispersi fuis-
 sent, Iacobus hic à S. Petro ad clauum Hierosoly-
 tanę ecclesię gubernandum missus fuit: quem sa-
 pientia animi prudentia & vitę sanctitate admi-
 rauerit ex epistolis eius luce clariüs intelligi po-
 test. Iam verò quanta eius fuerit non modò apud
 Iudeos sed apud Apostolos & apud ipsum genti-
 um doctorem auctoritas & dicendi facultas vel ex
 abundantè constat: quod cüm aliquandò quęstio
 Antiochię orta fuisset, an oporteret eos, qui ex gen-
 tibus ad verbum veritatis accedebant, more Mosai-
 ce circumcisi circumciderentur, Iacobus tantā auctoritate ac
 magna disseruit: vt cuncti illius sententiā tanquam
 oraculum Dei amplectererentur. Ego, dice-
 bat, fratres Iudico nō esse molestia afficiendos eos,
 qui gentibus ad Deū conuertuntur, sed suadendū
 vt ab impio simulacrorū cultu & fornicatio-
 nis operibus impudicis abstinētes pura men-
 te deseruiāt. Hęc Iacobi sententia tanta apud
 Apostolos auctoritate firmata est, vt toti deindē
 pro optima viuendi forma tradita fuerit.
 Sed licet etiam audire, quidnam de eo scribat ad
 Galatas. Ascendi, inquit, Hierosolymam ad
 Petrum. Alium autem Apostolum non
 vidi, nisi Iacobū fratrem Domini. Res sanē magna
 quę literarum monumentis consignaretur
 Iacobum. Nec immeritò in eo gloriatur do-
 ctissimi quod tanti viri cōspectu frui meruerit,
 vtpo-

Iacobus &
 Petro Epi-
 scopus Hie-
 rosolymita-
 nus conti-
 nuitur.

Galat. 2.

Agor. 21.

utpotè quem admiranda vitæ sanctitate decorat
 nouerat. Huic etiam illud vas electionis se esse
 iecit, illiusque monitiones tanquam à Deo p
 stas accepit. Nam cum Hierosolymam ingressus
 Iacobum diuertisset, eumque in conlesu p
 rorum honorificè salutasset, statim singul
 ordinem exposuit quata per suum minist
 gētibus Deus operatus esset. Illi autem aud
 à Paulo narrabatur magno exultantes gaudi
 munem Dominiū gloriācarunt: ac Paulo p
 ferunt, ut gentem Iudeorum, quæ eum delect
 à Mose docere acceperat, arctiori vinculo
 Christo constringeret. Quod ut facilius nego
 eret, viros ei quatuor voto obligatos addidit
 ut se cum illis ritu communi sanctificaret
 eorum raderet: quò prauam opinionem, quæ
 eius doctrina conceperant, hoc modo depo
 Et quidem existimādum est omnino hæc la
 utpotè ecclesiæ illius principem Paulo per
 suaque auctoritate tantum apud doctorem
 vnum omnium præstantissimum valuisse, v
 dicto libenter audientem præbuerit.

Hæc Hege-
 ppus lib. 5.

Hic ergò magnus & diuinus Iacobus p
 sanctimonie gratia ex vtero matris lux a
 gnitus, Pontificiam Hierosolymitanæ ecc
 gnitatem primus à Deo adipisci meruit, qu
 ra opinione virtutis ac sanctitatis admin
 ut solus in sancta Sanctorū perpetuò ingre
 Non enim semel, sicut ijs, qui legi & vni
 stium seruiebant, concedebatur ingressus,
 pter puritatem eximiam sacra illa limina
 & soli perpetuò patebant: vbi tanē tanta
 fiduitate iratum patrem placare nitent
 meliorū inlargenua eius obduruisse ferat

quam vino vel alia portione quæ ebrios reddit vsus
et nec animalium carnibus vesci voluit, ferro &
macula nunquam caput eius rasum est, oleo cor-
porum nunquam vnxit,

Ceterum quidam ex hæreticorum numero, quo-
rum dux erat Apollonius, cum spe insidiarum, quas Pau-
lustruxerant, frustrati essent, conceptum animi fu-
rorem in Iacobum quouis modo expromere decre-
uerunt. Itaque coram vniuersa plebe fidei rationem
postularunt vt quid de Christo sentiret liberè
pronunciaret. Qui cum antea semper, tum verò mul-
to audentius Iesum Christum Dei filium viuorum
et mortuorum iudicem à Deo cõstitutum esse con-
fessus est. Hinc cum hæreticorum fraude & turbu-
lenta sermonibus alij in alias atque alias opinio-
nes diuisi distraherentur, Iudæorum principes se-
ditiosam periculosam verentes, Iacobum aduoca-
uerunt: rati se virum iustum blanda assentatione in
suas partes pertrahere posse. Itaque tanquam pacis
et caritatis accommuni denique salutis vehemen-
ter cupidi talem ad eum orationem instituisse fe-
cerunt: Cum populum errore religionum furentem

*Blâda Iuda-
orum oratio
ad S. Iacobum.*

ac perniciem sempiternam ruere cernamus,
et quantum possumus rogamus, vt eum cohi-
reus ab insijuta infania ac præcipiti furore ad
sanciam mentem reducas. Notti enim quantum tibi
et quanto populo deferatur, & quanto in honore
et nos propter iustitiæ opinionem semper fueris.
Igitur nobis vicem repende vt errorem, quem
quidam ex nostris conceperunt, ex intimis
animis euellas: nè falsa religione cum cer-
tissimo ciuitatis totius periculo atq; interitu, diu-
tius consistatur. Ascende ergo pinnam templi, &
vna voce enuncia ac testificare frustra in Iesu

Bb salu-

salutis spem constituendam esse.

**Præclara S.
Iacobi con-
fessio.**

Iacobus his auditis templi quidem pinnam
scendit, magnoque principum honoratus
(qui aduocata ciuitate ferè vniuersa verbis
ficis insigne iustitiæ testimonium iterum
rebant) ita sermonem exorsus est: Quid
principes, interrogatis de Iesu? Quid animarum
precioso sanguine redemptas in damnationem
piternæ miseriam præcipitare conamini?
qui de cælo ad omnium gentium salutem
missus nunc ad dexteram virtutis patris suis
residet, venturus posthac cum potestate
nubibus cæli, vt vnicuique digna factis suis
in iudicio retribuat. His dictis fideles sub
ingenti lætitiâ vocibus exclamarunt: O Iacob
David. Scribæ verò & Pharisei cum tale
mnam expectationem de Iesu testimonium
sent, pœnitentiæ ducti quòd tâto Iacobum
dignati essent, contrâ voce magna clamârunt

**S. Iacobus
præcipitatur
de templo.**

stus quoque errauit. Et quidem vt populum
stianæ fidei religione deterreret & metu
fugam conuerterent, sanctissimum Aposto-
pinna templi præcipitè dederunt: ac lapidibus
ruere contenderunt. Ipse verò insita pietate
conuersus, quamuis contractis curibus
humi genibus: Domine Deus, inquit, ne que-

**Iacobus erat
pro inimi-
cis suis.**

noxam eis statuas, neq; enim, errore excecato
faciant, sciunt. Hęc aliaq; virum sanctissimorum
faria gente peccantē cum lapidibus appeterent
ex sacerdotibus, qui erât filij Rechâ, filij Re-
clamauit, dicens: Cessate, quid tanto furor
Iustū sauitis? An non attenditis quanta precor
nobis ad Deū preces fundat? Hęc eo dicente
riū facinus detestante, quidâ fullonis fuisse

Percutitur
fullonis fu-
ste.

ex officina profligis, valido ictu capiti eius immi-
sacro sancta illam animam excussit & martyrij co-
nata ad caelos transmisit. Funus fuit non sine
luchrymis & multorum gemitu haud pro-
templo sepultu. Et quide viro sanctissimo hoc
defuncto extrema mala continuo ciuitate il-
mauerant: prorsus vt causam miseradi valde
quod deinde consecutu est, neci huius Apo-
scribere ho vereretur: tanta namq; apud oes
ignis illius infititiae ac sanctitate opinio erat.

VITA SS. EREMITARVM ZOERARDI
Confessoris & Benedicti martyris. auctore B. Ma-
raque ecclesiensi Episcopo.

Qvo tempore sub Christianissimo Stephani re-
gis moderamine rudis adhuc religionis cul-
tus in Pannonia pullulabat, multi ex terris
verax pietatis ac religionis amantes, audita fa-
boni rectoris, ad ipsum taquam ad patrem con-
ebant: vt solutis ab omni bellico tumultu & per-
sonis metu animis, pietati vacarent. Inter quos
quidam rusticano quidem sed pio ad-
stemmate natus de Polonorum terra in hanc
venit: vbi a Philippo Abbate, qui mona-
Zobor, in Nitriensi territorio ad honorem
Hippolyti martyris sito, cum laude praerat
acceptus est. A quo optimis disciplinis ad
spiritualis vite certamen strenue viriliter
instructus & habitu donatus An-
dominatus est. Itaq; eremu ingressus primum
ieiunij vigilijsq; carne domauit, tanta con-
ac virtute, vt post triduum exhausta ieiunij
per tenui cibo resiceret: & sacro quadragesi-
tempore solis quadraginta nucibus ad exemplum

i. Maij.
Stephanus
Christianis-
simus Rex
Pannonia.

Zoerardi ge-
nus.

Vocatur An-
dreas.

Mira absti-
nentia.

BB 2 Zozi

Zozimæ visitaret. Et quidem in tanta ciborum
 citate nunquam à labore cessavit; sed accepta
 quédam solitarium sylvæ locum intrabat, ubi
 que in opere persistebat, quòd nimia fatigatio

**Optum dete-
 statur.**

oppressus humi laboreretur: adeò vir sanctus
 omnium vitiorum originem detestabatur. Cum
 autem ut die quodam humi instar mortui firmo
 ceret, cumque dubio procul, omni solatio
 destitutus, ultimo mortis aculeo oppressus
 eccè iuuenis candore eximio adueniens eum
 culo impositum ad cellam adduxit, ac protinus

**Liberatur à
 mortis peri-
 culo per An-
 gelum.**

nuit. Tum Andreas resumptis viribus ut cogit
 admirabili Dei misericordia ex præsentis se
 periculo ereptum exultare, & gratias agere
 & Benedictum (is erat viri sancti discipulus)
 mento constrinxit nè ante diem obitus sui
 mirandam propalaret.

Post diurnos autem labores huiusmodi
 pusculo nocturnam quietem adhibebat: in
 quiete dicenda est, quæ magis novos dolori-
 los, quàm dulcem somnum conciliabat. Plurimum

**Nota rigore
 vite sanctis-
 simi viri.**

truncum quercinum sæpe circumdederat, &
 sam septem arundines præacutas ex omni parte
 xerat. Ipse verò membra quieti daturus ita
 sedebat ut si fortè corpus sopore gravatum
 cunque in partem se flesteret, arundinum aculeo
 uiter fauciatum euigilaret. Insuper & ex latere
 ronam in quatuor partibus toridem lapide
 matam capiti suo circumponebat, ut si caput
 tum quocunque inclinaret, lapide percussio
 O inauditum genus confessionis quod præc
 cit regnum promissionis. O beati viri And
 ces, & corona æternæ vitæ præmijs centies
 quæ in cælo multiplicato scenore restituitur.

grauiter emptum fuerat. Non cibus, non re-
 ques vana poruit dulcedine auferre, quod Chri-
 Dominus semel in animū serui sui immiserat.
 que iam dicta sunt, discipulo eius Benedicto
 cognoū, qui & ipse, patre suo defuncto,
 eundem inhabitare decreuit.

Camque per annos tres exemplo magistri sui di-
 solatio hunc vitam ageret, latrones erroris opinione du-
 que quod ingentem pecunię vim apud eum recondi-
 tarent, in eum irruerunt, raptumque ad
 fluminis VVag crudeliter interimerunt, &
 corpus in ipsam aquam demerserūt. Diu verò cor-
 pus eius quęsito & non inuento, visa est aquila per
 eum integrum ipsam fluminis ripam quasi quip-
 pen venans studiosę circumuolare; quę res cor-
 poris ibidē demersi p̄sagio fuit. Nec mora. Qui-
 dam natandi peritus se mergit: & corpus sic inte-
 gram, quasi recens defunctum, inuenit. Conditus
 sanctus martyr in basilica B. Emmerammi, in
 eodem monumento, quo ossa B. Andreę eius patris
 vtilissimi iam pridem asseruabantur. Iam quę se-
 dentur, Philippus Abbas mihi Abbati constituto
 curare consuevit.

Cum tempus, quo ad beatā immortalitatem vo-
 catur, instaret, circumstantibus p̄cepit, nē quid
 reuolutorum quibus opertus erat, auferret, do-
 cente Abbas Philippus, qui accersitus expectaba-
 tisset. Et quidem Abbas, defuncto iam patre,
 conueniens, vt primū sacrum corpus de more la-
 tidum attigit, catenam eneam ipsis visceribus pe-
 nitens infixam inuenit: prorsus vt hoc martyrij ge-
 nita occultum mansisset, nisi ad vmbelicum ligati
 apparuisset metalli. Soluta verò catena dum
 corpore trahebatur, sonus costarum elisarum

Bb 3 omni-

Benedictus
 Zoerardi di-
 scipulus a
 latronibus
 iugulatur.

Catena æ-
 nea carni
 penitus in-
 fixa.

390 VITA SS. ZOERARDI ET BENEDICTI
omnium aures cum horrore replebat. Cuius
nae partem mediam ab eodem patre impetratam
nunc vsque custoditam, petitioni Ducis C
nissimi Geisæ, cum desiderio mihi pro ea
negare nequii. Sepulto quoque B. viri
quæ ex Abbate Philippo cognoui, & cognita
esse videbantur, memoria notavi.

Tempore quodam latrones, quorum collegi
xima ex parte solitudinem inhabitat, in sylva
gressi sunt. Quibus consilientibus, vnus ex
tüm sauciatus est. Conflictu dirempto, cum
cij vulneratum nequaquam in sylua dimitte
lent, consilio inito ad cellam B. Andreæ, cum
ad omnes iam circūaque diffundebatur, et
ferre statuerūt. Sed cum longo interuallo
essent, latro in via defunctus est. Corpore
ad cellam depositato, media iam nocte cum
mo commédare vellent, subito defunctus re
cepit. Illis autem nimio pauore oppressis
gam cōuersis, resuscitatus magna voce clama
pit: Nolite fratres formidare, nolite fugere.
Zoerardus suis me precibus vitæ restituit.

Latro defun
ctus redit ad
vitam.

tem stupentibus & præ gaudio plorantibus
cum eis discederet rogantibus, dixit se nunquam
ea cella discessurum, sed quod reliquum
in Dei laudibus ibidem exacturum. Quod
supremum vitæ diem præstitit egregie.

Aliud quoque eius miraculū, quod eodem
lippo Abbate narrate cognoui, nequaquam
præterire volui. Nitria quidam reus suspensus
dicatus est. Qui post mirabili Dei misericordi
lutus ad Abbatem Philippum venies, eidem
ter meritis B. Andreæ liberatus esset, iudicatus
xi; enim quod cum iam damnationis sententiam

Suspensus à
patibulo sol
uitur.

...lata esset, nomen ipsius sine fine implorasset, conque in paribulum sublatu conceptam de Zoë... auxiliu spem æquè constanter retineret, statim suis manibus vir sanctus eum sustentauerit. At cum eum iam expirasse certo certius existimaret, eoque relicto, domum abirent, Andreas eum manu sua solutum abire permisit.

VITA S. AMATORIS EPISCOPI AN-
tisiodorensis. ex ea que est apud Surium. Vixit tem-
poribus Honorij Imperatoris. Sedit annos triginta.
Obijt anno Domini 421. Numeratur sextus eius ci-
uitatis Episcopus.

Sanctus Amator literis nõ mediocriter institu-
tus tandem coactus est à parentibus virginem
quandam in matrimonio ducere. Cùm autem
tempus adesset, quo inter se coniungi deberet,
suis exhortationibus ad nuncupandũ virginita-
tium se permouerunt. Adfuit autem Angelus
suis qui duabus coronis mirifico splẽdore ornatis,
suis proposito ad perseuerantiam eos incitauit.
Et puella hilari animo virginum se sodalitati
iungit. Amator autem in clerum allectus tot fuit
suis ornamentis illustris, vt post decessum S.
Ladij ei in Antisiodorensi Episcopatu substitutus
est. Porro iam factus Põtifex multis admodũ cla-
miraculis: cæcis restituit visum, curauit para-
licos, mortuos ad vitã reuocauit. Cùmq; multos
ad Christianismo conuertisset ad Dominum, tum per-
suis miraculis, tum instanter concionãdo, cer-
terque ecclesiam suam angustiorem quã vt in-
ter Christianorũ multitudinem capere posset,
suis petijt ciue Antisiodorẽsi amplam & excelsam
domum intra vrbis mœnia sitam petijt.

B.b 4. Ille.

i. Maij.

S. Amator
& eius con-
iunx vouent
virginitatẽ.

Fit Episco-
pus & faciã
multa mi-
racula.

Condit amplio-
riorem Ec-
clesiam.

S. Germanus
gubernator
urbis Anti-
fiodorensis.

Ille verò cum primò petenti assentiri nollet, multò post grauissimò correptus morbo precor- eius cessit. Tum vir Dei condita illic basilica protomartyri Stephano dedicauit, quæ miro sibi um studio deinde frequentari cœpit.

Porro eodem tempore Germanus Antifiodorensis urbis gubernacula tractabat, qui venatione dio plus nimio deditus, ferarum capita ex quadam piro in medio ciuitatis ad aspectum tiffima, suspendebat, ut eo spectaculo indubitan- tandem captaret. Quem Amator antistes fir- ter suis compellabat eloquijs, docens & mon- re Christianorû animos haud mediocriter of- paganorû verò ad idololatriæ cultum vehe- tius incitari. Huic vir sanctus acrius quotidi- re ut relicta cõsuetudine praua arborem ipse dicitus extirparet: sed Germanus plus la- manq̃ quam religionis pens habens, nullo mo- quietescere voluit. Tum Amator quodam die te Germano, sacrilegam arbore radicibus et eamque, nè qua incredulis memoria eius et Vulcano deuorandam obiecit. Quæ res ut per- ad aures Germani peruenit ira vehementer

Germanus
mortem mi-
nitatus S. A-
matori.

matus mortem viro sanctissimo minitatus e- sancte religionis oblitus, cuius iam munere tu- tus fuerat, militum suorum stipatus manu- bem properauit. Cuius aduentus certior fact- ator, ex vrbe protinûs Hedua discessit: non- martyrij palmam subterfugeret, sed quia re- feuelatione & mortis suæ tempus & German- bi successorem futurum præuiderat

Hedua igitur delatus, fuit à Simplicio Iulius Episcopo summis beneuolentiæ & hono- dicijs exceptus: Sed & ipse Iulius reipublice

de Gallia g
una obuia
o Amator
nam exce
to temp
ne Præf
naret. D
presertim
abum mil
illirissim
em mihi de
tandè ton su
Germanum
tillæ & per
tatem voti
Tunc Am
em suam re
nem initare
uato cretu
ur. Illis aut
tam dire
eal cum e
auerlos pro
bingeder
pioribus,
nulis prim
in domine
patis cesar
igionis eu
Deo sibi co
quiquit,
epalis di
tis peraci
egari, pop

de Gallia gubernator viro sancto honorifico comi-
 tum obuiam ire non neglexit. Insequenti autem lu-
 cius Amator Iulij prætorium ingressus tot tantisque
 honoribus, & obsequijs, quantum eo tempore Dei cultorem decebant: prorsus ut
 præfectus suppliciter eius benedictionem po-
 stularet. Deinde beatus Antistes verba ad Iulium
 præfectum instituens: Quandoquidem, inquit, præ-
 fectum mihi a Domino vitæ terminum in stare, &
 clarissimum Germanum in sacro numero successo-
 rum mihi designatum cognoui, peto ut per te liceat
 eandem tonsuram insignire. Cui Præfectus, quanquam
 Germanum in reipublica moderamine comodum
 & perutilem haberet, benignè annuit, & an-
 tistitem voti compotem fecit.

Tunc Amator cum gaudio non mediocri ciuita-
 tem suam repetens conuocata cogcione obitus sui
 prædicare dicit; monuitque vsu uersos ut aliquem
 ad obitu eligerent, qui sacro muneri præficere-
 tur. Illis autem concicentibus Amator gressus ad ec-
 clesiam direxit: cumque populus armis instructus
 eum eo sacra limina calcare uellet, antistes
 armatos prohibuit, uoluitque ut inermes domum
 ingredi uideretur. Illi autem dicto citius depositis,
 armis subsecuti sunt. Tum vir sanctus,
 cuius primò arctissimè ecclesie ianuis, inuocato
 nomine Germanum apprehendit, detractaque
 armis cesariæ & militaribus ornamentis reiectis,
 sibi commissum incontaminatum seruaret:
 inquit, me decedente, tibi ab Omnipotente E-
 terna dignitas designata est.

His peractis Amator morbi cepit infestatione
 perire, populoque luctu ac lachrymis discessum
 eius

Vide quanti
 olim siebat
 Episcopi.

Prædicat ob-
 itum suum
 S. Amator,

Non patitur
 armatos tem-
 plū ingredi.

Designat
 Germanum
 sibi succes-
 sorem.

eius deploranti Germanum commendavit. Nullus erat ætas, nullus sexus, nullus denique ordo, quin insigni luctus deformatus, patris abitum decessit. Sed is suavissimis verbis à luctu ad gaudium evocans ad templum, in quo die ac nocte diuinius bus inseruierat, suorum se manibus deportari. Ibi verò pontificiam cathedram conscendens

Moritur vir
sanctus in
templo.

crebros singultus & lamentationes populi horum diei, tertia spiritum tradidit. Et continuo sanctorum chorus, dictu mirabile, cum hymnis & canticis spiritum eius excepit & ad Dei thronum adducit. Corpus fuit ad locum, qui Autricus appellatur ductum; & sepultura tali Pontifice digna decorata. Ecce autem homo, quidam triginta annis paralyticus, tentus hominum cervicibus baiulabatur, veniens pro funere aliquod tantum malum remedium percipere.

Sanatur paralyticus.

Cumque humo iam opertum corpus intellegit, orare & obsecrare miser cepit, ut vel aqua pedum, qua lotum fuerat, tribuere dignarentur. Quam hominis fidem Germanus sanè admirans, iussit illi quidam membrum perfundi. Quam perfusus, subito toto languore, paralyticus conualuit, nervisque genibus sanus & incolumis substitit.

PASSIO VITÆ S. SIGISMUNDI

gis Burgundiorum. ex ea qua est per Gregorium
ronensem Episcopum lib. 3. cap. 5. & 6. & 7.
lib. 2. hist. Fræcor. cap. 4. Passus est anno Christi

1. Maij.

Sigismundus
construit A-
gaunense mo-
nasterium.

Gregorio Sigismundus eius filius regnum ob-
tinuit, qui ductus pietatis studio Agaunense mo-
nasterium solerti cura cum domibus basilicæ
cauit. Cum autè priore coniuge defunctæ
odorigi Italici, ex qua filium Sigericum suscepit

...am duxisset, illa nouercarum more filium prio-
 re coniugis tota mente auersari coepit. Vnde puer
 ...o similiter in eam concepto, vna solennitatum,
 ...eam defunctae matris vestibus ornatam cerne-
 re, comotus ait: Tu profecto minimè digna eras,
 ...hac indumenta, tua terga contingerent, quae do-
 ...muae tuae matris meae fuisse noscuntur. At illa his
 ...vebis furore succensa, vindicta quavis animum sa-
 ...die nocteque meditabatur. Tandem daemone
 ...de egregie instructa maritum adiit, ei que per-
 ...suait Sigericum filium eius regnandi cupidum ne-
 ...faria de nece illi inferenda consilia tractare. His ille
 ...curatus verbis, iniquae vxoris consilio vsus, iniquo
 ...parricidio contaminauit. Nam sopitum vino post
 ...meridie filium, membra quieti tradere iussit: cui
 ...tam sopore oppresso lorum sub collo iniecit,
 ...duobus pueris id ad se iniucetrahentibus, suf-
 ...ficatus est. Quo scelere vix dum patrato, pater sera
 ...ctus poenitentia super cadauer exanime ruens,
 ...arissimis illud lachrymis rigauit. Quo plorante
 ...lugubri eiulatu locum implere senex quidam su-
 ...peruenit qui dixisse fertur: Te, inquit, plange am-
 ...qui per consilium nequam factus es parricida sa-
 ...limus: nam hunc qui innocens ingulatus est, ne-
 ...rari non est plangi. Nihilominus ille ad sanctos
 ...quiescens abiens multis diebus in fletu & ieiunijs
 ...seueravit, veniam patrati sceleris a Deo obtine-
 ...contendens: & sanctorum interuentu assiduo fla-
 ...gans, ut iustus iudex in hoc potius seculo quam in
 ...turo puniret examine. Quam petitionem clemens
 ...misericors Dominus benignè admittens Clodo-
 ...rum Francorum regem excitauit ut bello eum
 ...mitteret. Itaque Sigismundus audito Francorum
 ...uentu instructa manu obuiam eis ire decreuit.

Sed

Sigismundus
necat filium
suum.

Facit poeni-
tentiam.

Sed factum est vt commissio iam prælio Burgundiones fugæ præsidio salutem quærere cogentur.

Sigismundus à Clodomiro Franco- rum rege capitur.
Sigismundus verò cum tutelam sanctorum Agaunensium martyrum citato expeteret cursu à Clodomiro captus atque Aurelianis perductus citare & liberis carceri est mancipatus.

Tunc beatus Auitus, qui in territorio eiusdem vrbs Abbatis fungebatur officio, rogare Clodomirum cœpit, ne tam excellentis nobilitatis, iniquæque bonitatis virum neci traderet. Si, inquietum te sanguine non cruentaueris præclararum hostibus victoriam obtinebis. Sin, spreto hoc consilio, eos occideris, tu similiter inimicorum confossus gladio cum vxore & liberis ter occumbes. Quod ille consilium reiiciens,

Sigismundus capite plectitur & in puteum cum coniuge & liberis demergitur.
mundum vnâ cum coniuge & filijs, in villa calumpina nomen est, capite caesum in puteum precipiti iussit: de quo postmodum sublatus atque in ecclesiam sanctorum Agaunensium deuectus, cum honore sepultus est. Nec ea res impunita dicitur Clodomiro vtpotè qui Godomari Sigismundi fratris gladio interfectus eundem vitam exitum sortitus est. Porro Sigismundus qui assiduo lacrimarum imbre paricidij crimen in vita delere confuerat, sanctorum consortio post mortem liberatus habitus est. Quod crebra eius miracula præstantur. Febricitantes quique, si salutare precerint sacrificium obtulerint, continuo ab infirmitate sua liberantur incommodo. Carolus Quartus Imperator amans patriæ S. Sigismundi exaltationem multis prodigijs inelytas transiit.

Miracula post obitum eius.

VITA S. VVALBURGAE VIRGINIS.
 ex ea que est apud Surium, optima fide. Claruit cir-
 ca annum Domini 750.

Vo tempore Anglorum gens Gregorij Pon- i. Maij.

ificis Maximi studio & opera ad Christi fi-
 dem traducta fuit, multi eorum virtutis a-

more ducti in Franciæ regnum peruenerunt. In qui-
 bus VVilliboldus & VVinniboldus cum sorore sua VVinnibol-
 do & hominibus charissima VValburga, cum in
 regiones venissent, VVilliboldus à S. Bonifacio
 Moguntinæ Sedis Antistite Eystetenfis Epi-
 scopus ordinatus est. VVinniboldus autem totus
 Christi amore inflammatus locum, quem Heyden-
 heim vocant, sibi incolendum sumpsit: vbi mona-

sticæ vitæ professionem ad supremum vitæ diem
 strenue admodum profecutus est, multosque suis
 exemplis ad benè viuendi studium perduxit.

VVinniboldo autem è viuis sublato, foemineï se-
 nis decus & ornamentum VValburga, omnibus se-

ntis præbuit exemplum. Erat enim virginum
 monasterij Heydenheimensis Præfecta sodalitia & VValburga
 Præfecta mo-
 nasterio.

egregia, quæ tota mente cælo intenta
 quicquid petijisset, à Deo impetrabat. Ac-
 cedit aliquando vt reuertenti hora vespertina ab ec-
 clesia Gunmeradus custos, lumen præbere nollet.

Qua nihil mota iniuria cum se cæteris virginibus
 in communi quietis loco recepisset, ecce tanta illic
 luce luminis claritas effulsit vt omnes stupore
 Lumen cæli-
 cus cubiculo
 immisum.

propemodum oppressæ ad VValburgam accurrerent,
 inmensum lumen exultantibus animis ei indi-
 carent. Illa autem subortis lachrymis, manus ocu-
 lorum ad cælum tollens: Tibi, inquit, gratias ago
 Domine Iesu Chryste maximas, quòd me, ad exci-
 tandas ancillarum tuarum mentes, hac luce indi-
 gnam

gnam consolari volueris.

Cum ex receti fratris sui VVihiboldi morti modico correpta dolore, ad animum a merore liberandum, monasterio egressa esset, venit ad adolentis cuiusdam opulenti, qui rãquam peregrinam & ignotam eam respiciens a canibus suis discitendam meruebat. Illa verò nihil canum sauitate territa VValburgam se esse declarauit, ac domumina subiens perijt noctis quietem in eo cubili exigere; in quo filia eius, mortis circumuenturibus grauissimè decumbebat. Tùm illis praedolore eiulantibus in cubiculum virgo VValburga ingressa est, nocteque illa pro salute puella Deum deprecans, altera luce eam parentibus exhibuit: qui sanè pro tanto miraculo immenso Deo gratias agentes, munera virgini obrulerrima, quæ illa recipere noluit, sed vni Christo cere desiderans, ad suum regressa monasterium arctiori se vitæ tradidit, quanto cumulum in se Dei gratiam sensit. Tandem multis orationibus, victrix ex hac vita decessit, sepulta honorificentissimè in monasterio suo.

Porrò Otgarus qui Eystetensem Sedem de VVilliboldo tunc administrabat, visione mirabilia admonitus ad Eystetense monasterium allatus tulit. Anno autè salutis 893 Arnulpho regem macula tractante apertum est sepulcrum virgini quod per Otgarum Antistitem repositum fuerat, verò contigit tunc miraculum hand vulgari ratione dignum & euidentissimis multorum monijs comprobatum. Erat puella quædam Ederada nomine, quæ herò suo Ederanno & comitibus sedulo famulabatur. Hæc subito morbo correpta intolerabili dolorum cruciatibus

Puellam a morte liberat.

berit. Cumque ab immensa doloris vi non nihil re-
 spirare cepisset, tanta eam ingluuies inuasit, ut nul-
 la posset ciborum copia fames eius expleri. Neque
 iterum pedibus insistere valebat, prorsus ut suis
 parentibus perpetuam lugendi materiam præ-
 beret. Tandem cum indies maior famis rabies eam
 infestaret vltima desperatione adacta, ad ædem S.
 VValburgæ delata est, vbi triduanas multa instan-
 tes preces offerens non sine magno parentum gau-
 dia pedum beneficium recepit. Quo audito herus
 altera ocyus eò aduocantes perpetuæ eam VVal-
 burgæ seruituti addicunt: Abbatissæ munere tum
 illic fugebatur Hubila, quæ eam admittere nolens,
 paucis post diebus sanam eam dominis suis remisit.
 Sed domum reuerfa confestim extinctus iam ante
 mensibus redijt, tantaque infestatione eam concuf-
 sit, ut rursus monasterium petere cogereetur. Et ec-
 ce operata sanitas iterum restituta est, sed inexhau-
 sta edendi libido mansit. Itaque multo ea causa af-
 flicta pudore, eius monasterij procuratrici Thiel-
 burgæ morbum suum aperuit, quæ vicem eius do-
 na, fragmen benedicti panis à sacerdote quodam,
 cui Mandus dicebatur, obtinuit. Quo gustato ita
 illam illa ingluuies euauit, ut dimidio ferè an-
 no non nisi parum admodum casei edere & lac-
 tum bibere potuerit. Deindè vsque ad eò omnis ap-
 petendi vis in ea extincta est, ut si quid alimenti
 habere vellet, mox rursus euomeret. Stupebant
 hæc, & merito fraudem aliquam subesse suspi-
 ciabantur, prorsus ut vel inuitam communi homi-
 num more vesci cogereetur. Tum illa nè alios o-
 scia præ se contemnere videretur, aliquid viliò-
 rum sumpserat. Sed mox per nares & oculos
 hæc vi reiecit, ut oculorum lumine priuata sit.

Hæc

Ad sepul-
 chrum eius
 morbida sa-
 natur.

Nota rem
 miram.

Ea re ad Episcopum delata, ipse vnâ cum rebus
 verfutissimi dæmonis fraude eam delusam esse,
 clam ei soli manenti qualicumque arte aliquo
 menti subministrari dixit. Vnde suis in conditionibus
 adhibitis, eam cuidam presbytero valde religio-
 custodiendam tradidit, præcepitque vt diligenti-
 mē exploraret, num fraude aliqua alijs illud
 Sed re ipsa compertum est nullam fraudem fuisse
 vtpotē quæ toto triennio cibi omnis potusque
 pers iustum cum reliquis operis pensum perfici-
 bat. Quoties autem cælesti pane se reficiebat,
 statim somno indulisset, vomitu conficitabatur.
 Hæc autem ideo hic adscribere volui, vt non
 temus facillimum esse diuinæ Majestati, que
 genij nostri captum excedit.

**Fragrant o-
 dore opti-
 mo VValbur-
 gæ reliquiæ.**

Post hæc Erenboldus Eystetensis Episcopus
 gnō VValburgæ desiderio tactus sacras eius reli-
 quas effodi iussit; quæ nō modo integra, sed tenuis
 dam humore asperse videbantur; ex quo incre-
 ditis odoris suauitas fragrabat. Sublata autem
 rum reliquiarum portuicula quadam, quæ ad
 hēymēse monasterium deferrebat, puer episcopi
 cū in via sanitatem consecutus est. Et alius
 ipso ortu contractus, in somnis à VValburgæ
 plūm adire iussus, statim membris omnibus
 lidatus est, vt tota reliqua vita robustus & in-
 mis in eadem ecclesia Deo seruerit.

Accidit sanè nuper res stupēda, & quæ, nisi
 torum testimonijs falciretur, apud paucos
 inueniat. Cū plurimi ad S. VValburgæ basilicam
 confluerent, quidam inter alios habitu peregrini
 vōta præcesque incubuit; tanta eum animi
 onē ac perseverantia vt cuncti in eius admiranda
 raperentur. Is verò rem sanè admirandam, &

gloriam virginis haud parum facit, enarrabat.
 no naque superiori quo dira fames multis mor-
 talibus necem adferebat, cum duo extrema inopia
 vitandae eius causa, peregre profecti essent
 tenus se comitem eis adiungere voluit. Illis autem
 rogantibus quo iter intenderet, respondit se re-
 gredi ergo ad S. VValburgam proficisci. Tum illi:
 nos, inquit, ut concepta pietatis vota eidem vir-
 gini persoluamus, eo gressus dirigimus. Itaque ut iu-
 uenili & minori cum periculo institutum iter per-
 egerunt eiuſdem itineris socium admiserunt. Interea
 fame & confecta ieiunijs membra reficeret
 considerunt: expletoque cibo & portione ven-
 trales se sopori tradiderunt. Tum duo illi, cum
 altissimo sopore oppressum cernerent, ex
 terrens surrexerunt hominemque innoxium crude-
 re iugularunt. Sed cum anxios eos haberet, quid
 eorum caduere facerent, tandem alter eo in humeros
 subleuato, in locum aliquem auium illud proj-
 ecit. Ecce autem dum suis ex humeris il-
 le responere conatur, sensit protinus circumplica-
 tam tenaciter sibi adherere, ut nulla id
 se auellere posset. Quid faciat tunc miser ho-
 mo cum suum facinus celare non posset. Fit ei
 illic miserè vagari quidam amicus obuius, qui
 subito caduere eum admiratione vnde id esset
 abatur. Ille autem tanquam amico fides rem
 se se habebat, narrabat, orans ut suae calami-
 tatis misereri vellet. Non cunstatum ille, districtoque
 sua cadaueris hominem arctius comple-
 xus etiam articulatim dissecare nititur, ut a tan-
 to amicum liberet. Ibi tum nouum licuit,
 stupendum videre miraculum. Nam simu-
 l manu sua cadaueris lacertos attingit, eos praeci-
 dere

Stupendum
 sane mira-
 culum.

cc

Nota rem ad
notandam.

cidere volēs, etiam ipse cadaueri atque homicidaciſſimè adiunctus eſt, ita vt ſe ab illis abſtrahere non poſſet. Mox igitur pœnitentia ductus & de ob admiſſa peccata deformatus precibus ſeminum conuertit, vt vel S. VValburgæ virginis terceſſione ſui miſereretur. Cumque in ſuo VValburgæ patrociniū imploraret, illo hinc li nexu abſolutus eſt, ita vt liberam, quò velle eundi facultatem haberet. Nec tamen de hoc miſerum illum, ſed ad Rheni uſque litus emittabatur. Quò vt ventum eſt, alter ille deſertor & dedecore grauatus ſimul cum cadauere in litum ſe præcipitem dedit. At verò Rhenanum homicidam non ſuſtinens, quam perniciſſimum ſceleſtum cum cadauere in litum emiſit. Qua re non mediocriter terrefactus alter, quidem ereptione gratulans, ob illius veritatem illachrymans ab eo receſſit, & ad S. VValburgæ monaſterium celeri curſu adueniens, quod factum eſſet omnibus enarrauit. Porrò inſolentem homicidam, ſæpè quidem ſacra VValburgæ petere tentauit, ſed nunquam eius eccleſiæ attingere potuit, vt vel inde omnes perpétrate intelligere, quàm immani ſe ſcelere obditum qui tam præcul à S. VValburgæ eccleſiâ eſſet. Viderunt hanc multi foeda exanimis corporiſtum ſarcina, vt ambigi non poſſit verum eſſe multorum teſtimonio confirmatum eſt.

Ea quæ hæcenus commemorauimus de homicidæ diuinitus perpetrata poſt eleuationem corporis beatæ VValburgæ virginis, multa ſane deuotione & preconio digna ſunt: at verò diuinitus illius voto Francorum regno, quæ eius reliquie ſtrantur, in dies plura celebrioraque ſunt.